Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Fjerde Afdeling)

28. juli 2016*

»Præjudiciel forelæggelse — miljøbeskyttelse — håndtering af affald — direktiv 2006/21/EF — artikel 10, stk. 2 — opfyldning af tomme brud med andet affald end udvindingsaffald — deponering eller nyttiggørelse af dette affald«

Sag C-147/15,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) ved afgørelse af 16. december 2014, indgået til Domstolen den 26. marts 2015, i sagen:

Città Metropolitana di Bari, tidligere Provincia di Bari

mod

Edilizia Mastrodonato Srl,

har

DOMSTOLEN (Fjerde Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, T. von Danwitz, og dommerne C. Lycourgos (refererende dommer), E. Juhász, C. Vajda og K. Jürimäe,

generaladvokat: J. Kokott

justitssekretær: fuldmægtig V. Tourrès,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 10. marts 2016,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Città Metropolitana di Bari, tidligere Provincia di Bari, ved avvocato G. Mariani

— Edilizia Mastrodonato Srl ved avvocato M. Ingravalle

— den italienske regering ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato af P. Grasso

— den østrigske regering ved G. Eberhard, som befuldmægtiget

— den polske regering ved B. Majczyna, M. Drwięcki og B. Paziewska, som befuldmægtigede

* Processprog: italiensk.

— Det Forenede Kongeriges regering ved S. Brandon og L. Christie, som befuldmægtigede, bistået af barrister A. Bates

— Europa-Kommissionen ved G. Gattinara og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 21. april 2016,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF (EUT 2006, L 102, s. 15).

2 Anmodningen er indgivet under en sag mellem Città Metropolitana di Bari (regionshovedstad Bari, Italien), tidligere Provincia di Bari (Bari-provinsen, Italien), og Edilizia Mastrodonato Srl vedrørende spørgsmålet om, hvilken tilladelsesordning der finder anvendelse på opfyldningen af nedlagte stenbrud.

Retsforskrifter

EU-retten

Direktiv 1999/31/EF

3 15. betragtning til Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald (EFT 1999, L 182, s. 1) fastsætter følgende:

»Nyttiggørelse i overensstemmelse med direktiv 75/442/EØF af dertil egnet inert eller ikke farligt affald til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål kan ikke udgøre en deponeringsaktivitet.«

4 Under overskriften »Definitioner« bestemmer artikel 2 i direktiv 1999/31:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

g) »deponeringsanlæg«: et affaldsbortskaffelsesanlæg til deponering af affald på eller i jorden (dvs. under jorden), [...]

[...]«

5 Direktivets artikel 3, der har overskriften »Anvendelsesområde«, fastsætter følgende i stk. 1 og 2:

»1. Medlemsstaterne skal anvende dette direktiv på deponeringsanlæg som defineret i artikel 2, litra g).

2. Uden at det indskrænker anvendelsen af gældende fællesskabslovgivning, er følgende undtaget fra dette direktivs anvendelsesområde:

[...]

— anvendelse af dertil egnet inert affald til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål i deponeringsanlæg

[...]

— deponering af ikke forurenet jord eller ikke farligt inert affald, der hidrører fra eftersøgning efter og udvinding, behandling og opbevaring af mineraler samt fra driften af stenbrud.«

Direktiv 2006/21

6 Artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/21 bestemmer:

»Direktivet omfatter håndtering af affald fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer samt drift af stenbrud, i det følgende benævnt »udvindingsaffald«, jf. dog stk. 2 og 3.«

7 Artikel 10 i direktiv 2006/21 med overskriften »Tomme brud« bestemmer følgende:

»1. Medlemsstaterne sørger for, at driftsherren ved redeponering af udvindingsaffald i et tomt brud med henblik på rehabilitering og til anlægsformål, uanset om udvindingen skete på jordoverfladen eller i undergrunden, træffer foranstaltninger til

1) at sikre udvindingsaffaldets stabilitet, idet artikel 11, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse

2) at forebygge forurening af jord, overfladevand og grundvand, idet artikel 13, stk. 1, 3 og 5, finder tilsvarende anvendelse

3) at sikre, at udvindingsaffaldet og det tomme brud overvåges, idet artikel 12, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

2. Direktiv 1999/31/EF finder i relevant omfang fortsat anvendelse på andet affald end udvindingsaffald, som anvendes til fyldning af tomme brud.«

Direktiv 2008/98/EF

8 19. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver (EUT 2008, L 312, s. 3) bestemmer:

»Definitionerne på nyttiggørelse og bortskaffelse bør ændres, så der sikres en klar sondring mellem de to begreber, der hviler på en reel forskel i miljøbelastningen ved substitution af naturressourcer i økonomien og erkendelsen af de mulige fordele for miljøet og menneskers sundhed, der ligger i at anvende affald som en ressource. Herudover kan der udarbejdes retningslinjer til klarlægning af tilfælde, hvor denne sondring vanskeligt lader sig anvende i praksis, eller hvor klassificering af aktiviteten som nyttiggørelse ikke stemmer overens med operationens faktiske miljøbelastning.«

9 Direktivets artikel 3 har følgende ordlyd:

»I dette direktiv forstås ved:

[...]

15) »nyttiggørelse«: enhver operation, hvis hovedresultat er, at affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion, eller som er forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag II indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer

[...]

19) »bortskaffelse«: enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse. Bilag I indeholder en ikke-udtømmende liste over bortskaffelsesoperationer

[...]«

10 Direktivets artikel 4 med overskriften »Affaldshierarki« bestemmer:

»1. Følgende affaldshierarki skal tjene som en prioritetsrækkefølge for lovgivning og politikker om affaldsforebyggelse og -håndtering:

a) forebyggelse:

b) forberedelse med henblik på genbrug

c) genanvendelse

d) anden nyttiggørelse, f.eks. energiudnyttelse, og

e) bortskaffelse.

2. Når medlemsstaterne anvender det i stk. 1 omhandlede affaldshierarki, træffer de foranstaltninger til at fremme de muligheder, der giver det bedste samlede miljøresultat. Det kan i den forbindelse være nødvendigt at lade særlige affaldsstrømme afvige fra hierarkiet, når det er begrundet af hensyn til livscyklus-tankegangen vedrørende de samlede konsekvenser af produktion og håndtering af den type affald.

[...]«

11 Direktivets artikel 10, stk. 1, bestemmer:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affald underkastes nyttiggørelsesoperationer i overensstemmelse med artikel 4 og 13.«

12 Artikel 11 i direktiv 2008/98 med overskriften »Genbrug og genanvendelse« bestemmer følgende i stk. 2 og 3:

»2. For at sikre overensstemmelse med målene i dette direktiv og som led i bestræbelserne på at opnå et europæisk genanvendelsessamfund med høj ressourceeffektivitet træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at følgende mål nås:

[...]

b) senest i 2020, at forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelsen og anden materialenyttiggørelse, herunder opfyldningsoperationer med anvendelse af affald som erstatning for andre materialer, af ikke-farligt bygge- og nedrivningsaffald, med undtagelse af naturligt forekommende materiale som defineret i kategori 17 05 04 i affaldslisten skal øges til mindst 70 vægtprocent.

3. Kommissionen fastsætter detaljerede regler for anvendelses- og beregningsmetoder til kontrollen med opfyldelsen af de i stk. 2 i denne artikel fastsatte mål under iagttagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2150/2002 af 25. november 2002 om affaldsstatistik [EFT 2002, L 332, s. 1]. Disse regler kan indeholde overgangsperioder for medlemsstater, som i 2008 genanvendte mindre end 5% af i de i stk. 2 nævnte affaldskategorier. Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 39, stk. 2.«

13 Direktivets artikel 13 bestemmer:

»Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at affaldshåndtering foretages, uden at menneskets sundhed bringes i fare, uden at miljøet skades, og navnlig:

a) uden at der opstår risiko for hverken vand, luft, jord, planter eller dyr

b) uden at der forvoldes støj- og lugtgener, og

c) uden at landskaber eller områder af særlig interesse påføres skade.«

14 Direktivets artikel 40 bestemmer, at fristen for at efterkomme dette direktiv udløber den 12. december 2010.

15 Bilag I til direktiv 2008/98 med overskriften »Bortskaffelsesoperationer« indeholder en liste over følgende operationer:

»D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)

[...]

D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f. eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i boringer, salthorste eller naturlige geologiske spalter)

[...]

D 12 Permanent oplagring (f. eks. placering af beholdere i en mine)

[...]«

16 Bilag II til dette direktiv med overskriften »Nyttiggørelsesoperationer« indeholder en liste over følgende operationer:

»[...]

R 3 Genanvendelse eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse) [...]

R 4 Genanvendelse eller genvinding af metaller og metalforbindelser

R 5 Genanvendelse eller genvinding af andre uorganiske stoffer [...]

[...]

R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller miljø

[...]«

Italiensk ret

17 Artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 117/2008 af 30. maj 2008 til gennemførelse af direktiv 2006/21 (GURI nr. 157 af 7.7.2008, s. 4) bestemmer:

»Opfyldning af tomme brud og andre efter udvindingen tiloversblevne hulrum med andet affald end udvindingsaffald som omhandlet i dette dekret er underlagt bestemmelserne i lovdekret nr. 36 af 13. januar 2003 om deponering af affald.«

Tvisten i hovedsagen og det præjudicielle spørgsmål

18 Den 16. marts 2010 indgav Edilizia Mastrodonato en ansøgning om tilladelse til at udvide et stenbrud. Ansøgningen var bl.a. vedlagt en gennemførelsesplan for den miljømæssige genopretning, hvoraf det fremgik, at der skulle foretages en opfyldning af tidligere udnyttede områder med 1 200 000 m^3 andet affald end udvindingsaffald.

19 Den 21. september 2011 gav Servizio regionale Attività estrattive (den regionale udvindingsforvaltning) tilladelse til udvidelsen af stenbruddet på den betingelse, at den planlagte genopretning sker som fastlagt i det samtidigt godkendte projekt.

20 Det fremgår af forelæggelsesafgørelsen, at Edilizia Mastrodonato og Bari-provinsen havde forskellig opfattelse af, hvilken procedure Edilizia Mastrodonato skulle følge med henblik på faktisk at kunne foretage en opfyldning af de tidligere udnyttede områder.

21 Den 19. januar 2012 sendte Edilizia Mastrodonato en meddelelse til Bari-provinsen om, at aktiviteten blev påbegyndt i henhold til den forenklede procedure for nyttiggørelse af affald. Den 15. november 2012 afviste lederen af Polizia Provinciale – Protezione Civile e ambiente (provinspolitiet, civil- og miljøbeskyttelsen) i Bari-provinsen, at Edilizia Mastrodonatos opfyldningsprojekt er omfattet af den forenklede procedure med den begrundelse, at opfyldningen reelt udgør en planlagt bortskaffelse af særligt inert affald med en volumen på i alt 1 200 000 m^3 ved deponeringen heraf, hvilket er omfattet af den almindelige godkendelsesprocedure som omhandlet i artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 117/2008, som gennemfører artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21.

22 Afgørelsen blev annulleret af Tribunale amministrativo regionale Puglia (den regionale forvaltningsdomstol for Apulien, Italien). Den var nemlig af den opfattelse, at den planlagte opfyldning til trods for ordlyden af artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 117/2008 kunne foretages i henhold til den forenklede procedure. Ifølge denne domstol skulle bestemmelsen nemlig fortolkes i lyset af udviklingen i EU-retten på dette område. Ifølge artikel 3, nr. 15), og artikel 11 i direktiv 2008/98 udgør en opfyldning, selv med andet affald end udvindingsaffald, ikke en bortskaffelse, men en nyttiggørelse af affald, som den forenklede procedure i henhold til italiensk ret finder anvendelse på.

23 Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager, Italien) skal i en sag anlagt til prøvelse af afgørelsen truffet af Tribunale amministrativo regionale Puglia (den regionale forvaltningsdomstol for Apulien) fortolke artikel 10, stk. 3, i lovdekret nr. 117/2008 og dermed artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21. Den forelæggende ret har anført, at til forskel fra Tribunale amministrativo regionale Puglia (den regionale forvaltningsdomstol for Apulien) har Bari-provinsen gjort gældende, at det i henhold til disse to bestemmelser kun er opfyldning med udvindingsaffald, der ikke udgør bortskaffelse af affald, og den er derfor i henhold til italienske ret omfattet af den forenklede procedure.

24 Under disse omstændigheder har Consiglio di Stato (øverste domstol i forvaltningsretlige sager) besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Skal artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21 fortolkes således, at opfyldning af et affaldsdeponeringsanlæg – såfremt dette sker med andet affald end udvindingsaffald – altid skal omfattes af bestemmelserne om affald i direktiv 1999/31/EF, også selv om der ikke er tale om bortskaffelse, men om nyttiggørelse af affald?«

Om det præjudicielle spørgsmål

25 Med sit spørgsmål spørger den forelæggende ret nærmere bestemt, om artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/12 skal fortolkes således, at den bevirker, at en operation med opfyldning af et stenbrud med andet affald end udvindingsaffald er underlagt kravene i direktiv 1999/31, når denne operation udgør en nyttiggørelse af dette affald.

26 Som fastsat i artikel 2, stk. 1, i direktiv 2006/21, omfatter direktivet håndtering af affald fra efterforskning, udvinding, oparbejdning og oplagring af mineralressourcer samt drift af stenbrud.

27 Direktivets artikel 10 har overskriften »Tomme brud«. Dens stk. 1 pålægger medlemsstaterne at sikre, at driftsherren ved redeponering af udvindingsaffald i et tomt brud med henblik på rehabilitering og til anlægsformål træffer visse foranstaltninger. Ifølge artiklens stk. 2 finder direktiv 1999/31 derimod »[…] i relevant omfang fortsat anvendelse på andet affald end udvindingsaffald, som anvendes til fyldning af tomme brud«.

28 Det må fastslås, at de forskellige sprogversioner af artikel 10, stk. 2, i direktiv 200/21 adskiller sig fra hinanden med hensyn til, om andet affald end udvindingsaffald nødvendigvis er omfattet af direktiv 1999/31. Ifølge den græske, den franske og den italienske sprogversion af bestemmelsen finder direktiv 1999/31 nemlig fortsat anvendelse på andet affald end udvindingsaffald med henblik på opfyldning, mens direktiv 1999/31 ifølge den tyske og den engelske version af samme bestemmelse i givet fald (»gegebenenfalls« og »as appropriate«) fortsat finder anvendelse på sådant affald.

29 Det skal bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at den formulering, der er anvendt i en af sprogversionerne af en EU-retlig bestemmelse, ikke kan tjene som eneste grundlag for bestemmelsens fortolkning eller tillægges større betydning end de øvrige sprogversioner. De EU-retlige bestemmelser skal nemlig fortolkes og anvendes ensartet i lyset af de versioner, der er udfærdiget på alle Unionens sprog. I tilfælde af uoverensstemmelse mellem de forskellige sprogversioner af en EU-retlig

bestemmelse skal den pågældende bestemmelse fortolkes på baggrund af den almindelige opbygning af og formålet med den ordning, som den er led i (dom af 17.3.2016, Kødbranchens Fællesråd, C-112/15, EU:C:2016:185, præmis 36 og den deri nævnte retspraksis).

30 Det skal, som generaladvokaten har anført i punkt 31 i sit forsalg til afgørelse, fremhæves, at artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21 præciserer, at direktiv 1999/31 »fortsat« finder anvendelse på andet affald end udvindingsaffald med henblik på opfyldning, hvilket forudsætter, at opfyldning af et tomt brud kun er omfattet af direktiv 1999/31, for så vidt som den opfylder betingelserne for anvendelse af dette direktiv.

31 Direktiv 1999/31 finder således kun anvendelse på bortskaffet affald og ikke på affald, som har været genstand for nyttiggørelse. Som generaladvokaten har anført i punkt 38 i sit forslag til afgørelse, bestemmer direktivets artikel 3, stk. 1, nemlig, at direktivet gælder for alle deponeringsanlæg, der i direktivets artikel 2, litra g), er defineret som et affaldsbortskaffelsesanlæg til deponering af affald på eller i jorden.

32 Denne fortolkning understøttes af den omstændighed, at henset til den almindelige opbygning af direktiv 2006/21, hvorefter det alene er affald fra udvindingsindustrien, som reguleres, skal dette direktivs artikel 10, stk. 2, ikke fortolkes således, at bestemmelsen implicit udvider anvendelsesområdet for direktiv 1999/31, således som dette område tydeligt er defineret i dets artikel 3, stk. 1.

33 Heraf følger, at andet affald end udvindingsaffald kun kan være omfattet af anvendelsesområdet for direktiv 1999/31, såfremt det deponeres med henblik på bortskaffelse, og ikke når dette affald er genstand for en nyttiggørelse. Det er således i denne retning, at dette direktivs artikel 3, stk. 2, andet led – som udelukker anvendelse af dertil egnet inert affald til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål i deponeringsanlæg fra sit anvendelsesområde – skal fortolkes.

34 Artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21 skal dermed fortolkes således, at den ikke bevirker, at en operation med opfyldning af et stenbrud med andet affald end udvindingsaffald er underlagt kravene i direktiv 1999/31, når operationen indebærer en nyttiggørelse og ikke en bortskaffelse af affaldet.

35 Med henblik på at give den forelæggende ret et brugbart svar skal det ligeledes afgøres, på hvilke betingelser en opfyldning af et stenbrud med andet affald end udvindingsaffald kan anses for en nyttiggørelse.

36 Eftersom direktiv 1999/31 ikke definerer ordet »nyttiggørelse«, skal der henvises til definitionen af »nyttiggørelse« i artikel 3, nr. 15), i direktiv 2008/98. Dette direktiv, som med virkning fra den 12. december 2010 ophævede de relevante bestemmelser i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 5. april 2006 om affald (EUT 2006, L 114, s. 9), og for hvilket fristen for gennemførelse udløb samme dato, finder anvendelse ratione temporis på tvisten i hovedsagen, henset til, at den meddelelse om indledning af aktiviteten, som Edilizia Mastrodonato sendte til Bari-provinsen i medfør af den forenklede procedure for nyttiggørelse af affald, var dateret den 19. januar 2012 (jf. analogt dom af 23.3.2006, Kommissionen mod Østrig, C-209/04, EU:C:2006:195, præmis 56 og 57).

37 Artikel 3, nr. 15), i direktiv 2008/98 definerer bl.a. »nyttiggørelse« af affald som en operation, hvis hovedresultat er, at det omhandlede affald opfylder et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion. 19. betragtning til dette direktiv går i samme retning, idet den præciserer, at forskellen på begreberne »nyttiggørelse« og »bortskaffelse« hviler på en reel forskel i miljøbelastningen ved substitution af naturressourcer i økonomien.

38 Denne definition svarer til den, der er blevet udviklet i Domstolens praksis, hvorefter det væsentlige kendetegn ved en nyttiggørelsesoperation er, at den primært har til formål, at affald kan opfylde en effektiv funktion, som bidrager til at bevare de naturlige ressourcer, ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, som ellers skulle have været anvendt i dette øjemed (dom af 27.2.2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, præmis 69).

39 Heraf følger, at hovedformålet med nyttiggørelse skal være en bevarelse af naturressourcerne. Når en bevarelse af råvarerne derimod kun udgør en sekundær effekt ved en operation, hvis hovedformål er bortskaffelse af affald, ændrer det ikke ved klassificeringen af operationen som en bortskaffelsesoperation (jf. i denne retning dom af 13.2.2003, Kommissionen mod Luxembourg, C-458/00, EU:C:2003:94, præmis 43).

40 Det fremgår i denne henseende af artikel 3, nr. 15) og 19), i direktiv 2008/98, at bilag I og II hertil har til formål at sammenfatte de mest almindelige bortskaffelses- eller nyttiggørelsesoperationer og ikke at give en udtømmende opregning af alle bortskaffelses- eller nyttiggørelsesoperationer med hensyn til affald som omhandlet i direktivet.

41 I betragtning heraf skal alle former for behandling af affald kunne kvalificeres enten som »bortskaffelse« eller som »nyttiggørelse«, og som det fremgår af artikel 3, nr. 19), i direktiv 2008/98 kan én og samme operation ikke samtidig klassificeres som »bortskaffelse« og som »nyttiggørelse«. Når en metode til behandling af affald ikke ud fra beskrivelsen alene, således som det er tilfældet i hovedsagen, kan henføres til en enkelt af de operationer eller kategorier af operationer, der er opregnet i bilag I og II til dette direktiv, skal den klassificeres konkret i lyset af direktivets formål og definitioner (jf. analogt dom af 27.2.2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, præmis 62-64).

42 Det tilkommer den forelæggende ret under hensyntagen til alle de relevante oplysninger i hovedsagen og til målet om miljøbeskyttelse, som forfølges med direktiv 2008/98, at vurdere, om hovedformålet med den i hovedsagen omhandlede opfyldning af et stenbrud er en nyttiggørelse af andet affald end det udvindingsaffald, som er bestemt til at skulle anvendes i forbindelse med denne opfyldning.

43 Dette kan dels være tilfældet, såfremt opfyldningen af stenbruddet ville være blevet gennemført, selv om denne type affald ikke var tilgængeligt, og det derfor havde været nødvendigt at anvende andre materialer (jf. analogt dom af 27.2.2002, ASA, C-6/00, EU:C:2002:121, præmis 69).

44 I denne sammenhæng skal den forelæggende ret tage hensyn til betingelserne for gennemførelsen af opfyldningen med henblik på at afgøre, om denne operation ville være blevet gennemført, selv hvis der ikke havde været andet affald end udvindingsaffald. Den omstændighed, at driftslederen af det i hovedsagen omhandlede stenbrud erhverver affaldet mod vederlag til producenten eller indehaveren af affaldet, kan være et tegn på, at hovedformålet med den omhandlede operation er nyttiggørelse af affaldet (jf. i denne retning dom af 13.2.2003, Kommissionen mod Luxembourg, C-458/00, EU:C:2003:94, præmis 44).

45 Dels kan opfyldningen af det i hovedsagen omhandlede stenbrud kun anses for en nyttiggørelse, såfremt affaldet i betragtning af den foreliggende videnskabelige og tekniske viden er egnet til dette formål.

46 Artikel 10, stk. 1, og artikel 13 i direktiv 2008/98 pålægger nemlig medlemsstaterne at træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at nyttiggørelsesoperationer gennemføres på en måde, som respekterer miljøet og menneskers sundhed, hvilket forudsætter, at affaldet kan erstatte andre materialer under iagttagelse af de samme sikkerhedsforanstaltninger af hensyn til miljøet (jf. analogt dom af 22.12.2008, Kommissionen mod Italien, C-283/07, ikke trykt i Sml., EU:C:2008:763, præmis 61 og den deri nævnte retspraksis).

47 Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt anvendelsen af andet affald end udvindingsaffald til opfyldning af det i hovedsagen omhandlede stenbrud kan anses for egnet, fremgår det af artikel 3, stk. 1 og stk. 2, andet, tredje og fjerde led, i direktiv 1999/31, at ikke-inert affald samt farligt affald ikke er egnet til terrænregulerings-/retablerings- og opfyldningsarbejde eller til byggeformål. En sådan anvendelse af ikke-inert affald eller farligt affald kan dermed ikke anses for en nyttiggørelse og er derfor omfattet af anvendelsesområdet for dette direktiv.

48 Anvendelsen af affald, som ikke er egnet, til en opfyldning af tomme huller i et stenbrud vil forvolde flere negative gener for miljøet, end hvis opfyldningen blev foretaget med andre materialer. Som det fremgår af 19. betragtning til direktiv 2008/98, er det ikke muligt at kvalificere en operation som en operation med henblik på nyttiggørelse, såfremt denne kvalificering ikke stemmer overens med operationens faktiske miljøbelastning, der i henhold til det affaldshierarki, der er indført med dette direktivs artikel 4, stk. 1, anses for at være bedre, når der er tale om nyttiggørelse, end når der er tale om bortskaffelse af affald.

49 Henset til det i præmis 41-46 i denne dom anførte påhviler det den forelæggende ret dels at undersøge, om Edilizia Mastrodonato ville have foretaget en opfyldning af de tomme rum i det stenbrud, som selskabet ejer, selv om det skulle undlade at anvende andet affald end udvindingsaffald til dette formål, dels, om det affald, som er udset til dette formål, er egnet til en sådan opfyldning. Den i hovedsagen omhandlede opfyldning kan kun kvalificeres som »nyttiggørelse«, såfremt disse to kumulative betingelser er opfyldt.

50 I denne forbindelse fremgår det af den forelæggende rets besvarelse af Domstolens anmodning om uddybende oplysninger, at det i hovedsagen omhandlede affald er af meget forskellig art, og at det højst sandsynligt omfatter ikke-inert affald, måske endda farligt affald, der, som det er fastslået i denne doms præmis 47, ikke er egnet til en opfyldning af et stenbrud. Det tilkommer imidlertid den forelæggende ret, som er enekompetent til at bedømme de faktiske omstændigheder i hovedsagen, at afgøre, om opfyldningen af de tomme rum i det stenbrud, som Edilizia Mastrodonato ejer, opfylder de krav, som er nævnt i foregående præmis.

51 Henset til ovenstående betragtninger skal det forelagte spørgsmål besvares med, at artikel 10, stk. 2, i direktiv 2006/21 skal fortolkes således, at den ikke bevirker, at en operation med opfyldning af et stenbrud med andet affald end udvindingsaffald, er underlagt kravene i direktiv 1999/31, når denne operation udgør en nyttiggørelse af dette affald, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

Sagens omkostninger

52 Da sagernes behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Fjerde Afdeling) for ret:

Artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 om håndtering af affald fra udvindingsindustrien og om ændring af direktiv 2004/35/EF skal fortolkes således, at den ikke bevirker, at en operation med opfyldning af et stenbrud med andet affald end udvindingsaffald er underlagt kravene i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, når denne operation udgør en nyttiggørelse af dette affald, hvilket det tilkommer den forelæggende ret at undersøge.

Underskrifter